

tage, at man vil sætte sig saa haardt og bestemt imod. Jeg skal dermed anbefale Forslaget og afvente, hvad den ærede Ordfører og den højtærede Minister ville sige derom.

Marineministeren (Kavn): Med Hensyn til Vædringerne paa § 23 kan jeg i det hele taget takke Udvalget for den Smødekommehed, der er vist mig der. Som sædvanlig er Udvalget med stor Beredvillighed gaaet ind paa de Forslag om Understøttelse, som jeg har fremsat, og som jo ogsaa ere i Overensstemmelse med, hvad der plejer at ske. Ligeledes er der adskillige andre Forslag om mindre Udgifter, der ere tiltraadte af Udvalget, og der skal jeg særlig omtale Vædringsforslaget under Nr. 152, som ogsaa blev omtalt af den ærede Ordfører, men som dog angaar en noget større Bevilling, nemlig 11,000 Kr. til Forbedring af Sejladsen ved Tyborøn. Jeg tror ogsaa at turde sige, at det er en hensigtsmæssig Ordning, som derved iværksættes, idet den virkelig, som ogsaa omtalt af den ærede Ordfører, vil medføre væsentlige Besparselser i Tid og bevirke, at Dampbaaden „Bestlysten“ og andre Skibe, som ere nogenlunde bekendte med Farvandet, ville kunne gaa ind der. Jeg takker ogsaa for det Vædringsforslag, som blev omtalt af den ærede Ordfører, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 148 om en delvis forandret Regnskabsførelse over Materialbeholdningen saaledes som foreslaaet. Endvidere takker jeg ogsaa meget, fordi Udvalget er gaaet ind paa noget, som ikke findes i selve Vædringerne, men som man vil finde i Bilaget under Nr. 78, idet det er foreslaaet af mig, at man skulde gaa over til, hvad der for øvrigt har fundet Sted nogle Aar tidligere, at stille de rent civile Udgifter, som ere under Marineministeriet, fra de militære. Det er jo i Virkeligheden, synes jeg, overordentlig hensigtsmæssigt, da de fleste af de civile Udgifter ikke have det ringeste med Søværnet at gøre. De ere jo blot, om jeg maa kalde det saa, i Personalunion med det, da de førtre under samme Minister. Der er kun et eneste Vædringsforslag paa § 23, som Udvalget ikke er gaaet ind paa, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 147. Jeg synes dog, at det ærede Udvalg, da Beløbet er saa lille, gerne kunde være gaaet ind derpaa. Det er et Beløb af 3,500 Kr., som er foreslaaet for at hjælpe paa Marinelægernes Sage, men jeg skal for Resten ikke komme nærmere ind derpaa nu, da jeg omtalte det ved forrige Behandling. Jeg skal blot gentage, at det er et Spørgsmaal, om det ikke er mere økonomisk at vedtage det, idet det

ellers fremtidig bliver vanskeligt at beholde dygtige Marinelæger og at faa en tilstrækkelig Tilgang. Paa § 26, som jeg nu gaar over til, ser det jo ikke saa lyst ud som paa § 23. Jeg har foreslaaet en Forhøjelse af omtrent 48,000 Kr., og det er ikke mere end den Sum, som Udvalget har foreslaaet at bevilge mindre end i Fjor, hvor det var med den yderste Nød, at jeg kunde gaa ind paa det, der da var foreslaaet. Der er nu foreslaaet 48,000 Kr. mindre, og det er til Genstande, som ere særdeles nødvendige. Vel er der kommet en Forhøjelse til af 28,000 Kr., nemlig til et forlænget Togt for Stationsstiftet ved Island. Det glæder mig meget, at dette Beløb er blevet bevilget, men det er dog noget, der mere kommer Island til gode end Marineministeriet. Noget kommer det naturligvis det sidste til gode, idet det jo er en Øvelse at være deroppe, altsaa ogsaa en forøget Øvelse for disse Officerer at være der $7\frac{1}{2}$ Maaned i Stedet for i $5\frac{1}{2}$. Men i hvert Fald kan det ikke fuldstændig træde i Stedet for det, der nu er nægtet, og jeg vil derfor haabe, at det ikke er det sidste Ord, der er sagt i denne Sag.

Ordføreren (S. C. Christensen): Jeg udtalte mig ikke før om det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præsto Amts 4de Valgkreds med flere ærede Medlemmer. Jeg vilde først vente for at høre, hvad det ærede Medlem havde at sige om dette Forslag. Det er rimeligt nok, at der kan være nogen Trang i saa Henseende til Stede derne i Præsto Bugt; men da vi pleje at holde Fyrvæsenets Konto paa runde Summer, og vi i de senere Aar have holdt den paa 200,000 Kr., kunne vi ikke saa godt gaa ind paa saadan en Sum som 2,500 Kr. Jeg indrømmer, at dette dog kun vil være en rent formel Grund til at modsætte sig Forslaget; vigtigere er en anden Grund, nemlig den, at vi slet ikke have undersøgt Sagen, og det ærede Medlem kan ikke gøre Regning paa, at vi her kunne tiltræde Bevillinger, som ikke komme til os gennem Administrationen med de fornødne Undersøgelser. For øvrigt vil jeg for mit Vedkommende kun udtale Belvilje over for Forslaget, jeg haaber, at Ansøgerne derne fra ville gaa den Vej, man sædvanlig gaar, nemlig henvende sig til Ministeriet og saa lade Ministeriet overveje Sagen, saa kunne vi ad Aare tales ved om Resultatet af disse Overvejelser. Men denne Betragtning fører rigtignok til, at jeg maa anmode det ærede Medlem om paa Forslagsstillernes Vegne at tage Forslaget tilbage.